

ÚTOK MONSTER

Jon Drake

Poslední město

FRAGMENT

Útok monster Poslední město

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Jon Drake

Útok monster – Poslední město – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

ÚTOK MONSTER

Poslední město

Jon Drake

FRAGMENT

Když nás Dredmaři napadli, lidé nebyli připraveni.

Jakmile se otevřela ohromná trhлина, vyhrnulo se z ní zlo. Obludné armády Dredmarů řízené svými generály, obřími Archony, neměly slitování. Nevěděli jsme, co chtějí. Zdálo se, že touží jen ničit. A my jsme se s nimi nemohli rovnat. Odvaha nestačila na to, abychom odrazili útok postupujících vojsk.

Mnoho padlých bylo nakaženo dredmaří energií, jedem, který proměnil jejich krev v černou žluč a připravil je o lidskost. Říkali jsme jim Požírači, bezduší netvoři, kteří se přidali do řad Dredmarů.

Jejich démonické legie si libovaly v temnotě noci. Kdysi úrodné a vzkvétající země zůstaly opuštěné a nespočet měst padlo – jejich obyvatelé byli buď mrtví, nebo nakažení.

Ale Cassaire ne. Ostrovní město bylo spojené s pevninou jediným mostem, takže lidé měli čas se připravit. Alchymisté zjistili, že Dredmaři mají slabinu, a stvořili Lux – novou látku s vlastnostmi světla. Lidé, ozbrojení Lux zbraněmi, konečně zvrátili průběh bojů. Po nekonečné válce se nepřátelé dali skrz trhlinu na ústup a lidstvo bylo ušetřeno.

V následujících letech se Cassaire proměnilo v útočiště přeživších. Jak město rostlo a vzkvétalo, na slábnoucích Lux zbraních se usazoval prach a opevnění se rozpadlo. Dredmaři se stali vzpomínkou, potom historií a nakonec legendou.

Jenže Dredmaři s lidmi ještě neskončili.

Prolog

Císařský trůnní sál dredmaří bašty byl obří, s tyčícími se pilíři a průrvami, jež vyhloubily tisíce otrockých Požíračů. Nebyly z kamene, ani ze živé hmoty, ale z něčeho mezi tím. Zdálo se, že se stěny pohybují jako svaly protkané žilami s fialovou krví. Čas od času se povrch jeskyně roztrhl a vypudil pronikavý kouř či zápachy. V sále nebyla sedadla, ale rozsáhlé řady Dredmarů zaplnily celou místnost a každou skulinu, kterou našly. Všichni uposlechli příkaz Císařovny. Každý Archon si přivedl své legie Berserků.

Nad síní se tyčil obrovský trůn stvořený z propletených kostí nesčetných nepřátel Dredmarů. Na něm seděla ohromná postava samotné Císařovny, zahalená fialovým kouřem. Její rysy zůstávaly tajemstvím, viditelné jen po kouscích v prchavých

chvilích předtím, než ji zase skryla mlha. Když promluvila, její hlas se rozlehl v sále.

„Je načase,“ prohlásila. „Lidstvo ztratilo svou os-
tražitost.“

Jeskyně pod dní se otrásla burácením tisíců hla-
sů – divokým vrčením, řevem a hřmotným váleč-
ným pokřikem.

„Dost,“ řekla Císařovna a všichni zmlkli. „V tom
zatraceném světě padlo mnoho legií,“ pokračo-
vala, „a jejich duchové si žádají odplatu.“ Přejela
očima shromážděná vojska. „Povězte mi, kdo je
pomstí?“

Ozval se křik, jak se Archoni a Berserkové vrhli
kupředu, dychtiví chopit se výzvy. Císařovno
temné srdce se dmulo pýchou. Uběhla už víc než
dvě staletí od doby, kdy se Dredmaři stáhli z di-
menze lidí, a její armáda příliš dlouho prahla po
boji. Rozhlédla se po zuřivých tvářích a nakonec
spočinula pohledem na jednom Archonovi. Císa-
řovna natáhla kostnatou ruku a ukázala na něj.
„Zvěstovatelko,“ řekla.

Pokřik ostatních utichl. Generálka zvedla pla-
zí hlavu a mezi zuby se jí mihl rozeklaný jazyk.
„Čekám na Vaše příkazy, Vaše Výsosti!“ řekla
nedočkavě.

„Shromáždi vojsko,“ přikázala Císařovna. „Buď
připravená.“